

သလို ပြောင်သလို မုသားပြောရမှာ ဝန်မလေးကြ၊ အပြစ်
ဇာတိတရကို ဆရာများက စစ်ဆေးမေးမြန်းလျှင် အတင်း
လိမ်ကြတော့၏။ (အလွန် စိတ်ပျက်စရာပင်။) ထိုသို့ လိမ်ပြော
ရမှာ ဝန်မလေးသူသည် နောင်ခါ သာသနာတော်၌ ကြီးပွား
လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားရှင်သည်
ရှင်ရာဟုလာအား ၇-နှစ်အရွယ်၌ မုသားမပြောမိဘို့ရန် ကြပ်
တည်းစွာ ဩဝါဒပေးတော်မူပေသည်။ [ရာဟုလာဝတ္ထုကို
ရှေ့၌ ပြခဲ့ပြီ။]

မဇ္ဇပါနေ ပန ဘိက္ခုနော အဇာနိတွာပိ ဗီဇတော
ပဋ္ဌာယ မဇ္ဇံ ပိဝန္တဿ ပါစိတ္တိယံ၊ သာမဏေရော ဇာနိတွာ
ပိဝန္တောဝ သီလဘေဒံ အာပဇ္ဇတိ=သေရည်သောက်မှု၌ကား
ရဟန်းမှာ မဇ္ဇမှန်း မသိသော်လည်း မဇ္ဇလုပ်ဘို့ မျိုးစေ့ကစ၍
သောက်လျှင် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ သာမဏေကား မဇ္ဇ
မှန်းသိလျက် သောက်မှ သီလပျက်သည်။ [ဘုရားရှင်၏ အပြစ်
ပြောခြင်းစသော ၅-ပါးကား ရှေ့ပြခဲ့သော အကျဉ်းမျှဖြင့်
သိသာလောက်ပြီ။]

ဒဏ် ၁၀-ပါးနှင့် စပ်၍ မှတ်ဘွယ်

ဒဏ် ၁၀-ပါး။ ။“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ
သမန္နာဂတဿ သာမဏေရဿ ဒဏ္ဍကမ္ပံ
ကာတုံ၊ ဘိက္ခုနံ အလာဘာယ ပရိသက္ကတိ”စသည်ဖြင့်
မဟာဝါခန္ဓက၌ ၅-ပါးသာ တိုက်ရိုက်လာ၏။ အဋ္ဌကထာ၌
“ဒသသု သိက္ခာပဒေသု ပုရိမာနံ ပဉ္စန္ဒံ အတိက္ကမော နာသန-